

Långvandring runt Trekanten till Ekensberg och hem via Vinterviken 30 november 2020



Ännu en gråuggig novemberdag, men det avskräckte inte de medlemmar som hade slutit upp i Axelsberg.

Vi var 12 stycken till att börja med.



Vi gick ner mot Mälaren och passerade då Hägerstenshamnens skola.

Vi gick lagom spridda med coronaavstånd.



Vi beundrade de trevliga lekskulpturerna uppe på Örnberget.



Efter Aspudsparken tog vi av ner mot Vinterviken.



Vi passerade under Essingeledden och sen Blommensbergsskolan, som väckte barndomsminnen hos några.





Vi gick över vägen och fortsatte in på den södra promenadvägen runt Trekanten.



Träbroarna var ganska hala, men sjön låg spegelblank och vacker.



Framme vid Liljeholmen tillstötte en deltagare.

Där träffade vi också på Lisbeth, som var ute på sin dagliga runda med rullatorn.



Vid Trekantsbadet vek vi av mot Gröndal.



Snart kom vi till Stora Fågelsången, en 1700-talsgård vid Lövholmsvägen.

Det är här man planerar att riva ner staketet och syrenbuskarna för att bredda cykelbanan.

Vi tyckte nog att trottoaren/ cykelbanan var rätt väl tilltagen ändå...



Vi gick in genom parken som numera är ett koloniområde.



Området sköts numera av Fågelsångens Trädgårdsförening med 35 kolonister.



Stora Fågelsången, som numera är blåmärkt p.g.a. "synnerligen höga kulturhistoriska värden", var på Bellmans tid bebodd av hans yngre syster Fredrika Eleonora och hennes make.

Bellman själv var en ofta sedd gäst-

Här passerar vi ett av husen som tillhör fastigheten.



Vi fortsatte ut på baksidan av trädgården och kom via en skogsstig upp på Fregattvägen, som vi fortsatte västerut.

Vi passerade under Essingeleden igen och gick vidare söder om Gröndal.



Vid slutet av Fregattvägen gick vi ner för den trappa som varvsarbetarna förr gick på sin väg till jobbet nere vid Ekensbergs varv vid Mörtviken.



Vi följde vattnet mot Ekensberg för att komma till en lämplig rastplats, för nu var det dags för matpaus



Det finns många trevliga bänkplatser här.



Några svanar hoppades på godbitar.



Efter matpausen fortsatte vi hemåt.

Vid Vintervikens café och konferens blev det läge att utnyttja faciliteterna.



Det var inga som badade vid Örsbergs klippbad...

Sen fortsatte vi den sista biten hemåt Axelsberg.

En härlig vandring utan regn trots alla grå moln.